

UOHSX006P3WU

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R335/2014/VZ-1583/2015/321/PMa

Brno: 16. ledna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 22. 9. 2014, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, jenž podal navrhovatel –

- společnost **HUTIRA – BRNO, s.r.o.**, IČO 25324870, se sídlem Vintrovna 398/29, 664 41 Popůvky,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 9. 2014 č. j. ÚOHS-S547/2014/VZ-18400/2014/541/MSc ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Záchranný útvar HZS ČR**, IČO 75152304, se sídlem Opavská 771/29, 748 01 Hlučín,

učiněných ve veřejné zakázce „**Bagr sací spolufinancovaný z Integrovaného operačního programu – opakované vyhlášení**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do Věstníku veřejných zakázek odesláno dne 31. 3. 2014 a uveřejněno dne 1. 4. 2014 pod evidenčním číslem 484591, a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 4. 4. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 067-114631, jehož dalším účastníkem správního řízení je vybraný uchazeč –

- společnost **HAGEMANN a.s.**, IČO 26826925, se sídlem Hradní 27/37, 710 00 Ostrava,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. 9. 2014 č. j. ÚOHS-S547/2014/VZ-18400/2014/541/MSc

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Záchraný útvar HZS ČR, IČO 75152304, se sídlem Opavská 771/29, 748 01 Hlučín (dále jen „**zadavatel**“) odeslal dne 31. 3. 2014 do Věstníku veřejných zakázek pod evidenčním číslem 484591 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejnil dne 4. 4. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 067-114631, oznámení o zahájení otevřeného řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Bar sací spolufinancovaný z Integrovaného operačního programu – opakované vyhlášení“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Dne 4. 7. 2014 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) návrh navrhovatele – společnosti HUTIRA – BRNO, s.r.o., IČO 25324870, se sídlem Vintrovna 398/29, 664 41 Popůvky (dále jen „**navrhovatel**“) na zahájení správního řízení.
2. Dnem doručením návrhu bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dle § 113 zákona. Účastníkem správního řízení je vyjma zadavatele a navrhovatele také vybraný uchazeč – společnost HAGEMANN a.s., IČO 26826925, se sídlem Hradní 27/37, 710 00 Ostrava (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
3. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S547/2014/VZ-16341/2014/541/MSc ze dne 4. 8. 2014 (dále jen „**rozhodnutí o předběžném opatření**“) Úřad zamítl návrh navrhovatele na nařízení předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.
4. Dne 1. 9. 2014 Úřad obdržel oznámení zadavatele, jehož přílohou je kupní smlouva na plnění veřejné zakázky uzavřená dne 29. 8. 2014 mezi zadavatelem a vybraným uchazečem.

¹ Pozn.: pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

II. Napadené usnesení

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 4. 9. 2014 usnesení č. j. ÚOHS-S547/2014/VZ-18400/2014/541/MSc (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým předmětné správní řízení zastavil ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť návrh navrhovatele ze dne 3. 7. 2014 se stal zjevně bezpředmětným.
6. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že správní orgán podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Následně Úřad poukázal skutečnost, že zadavatel dne 29. 8. 2014 uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky s vybraným uchazečem. Z tohoto důvodu se stal návrh navrhovatele na uložení nápravného opatření, kterým by mělo být zadávací řízení zrušeno, zjevně bezpředmětným, a Úřad proto napadeným usnesením rozhodl dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu o zastavení správního řízení tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného usnesení.

III. Námitky rozkladu

7. Dne 22. 9. 2014 byl Úřadu doručen rozklad navrhovatele. Vzhledem ke skutečnosti, že napadené usnesení navrhovatel převzal dne 8. 9. 2014, byl rozklad podán v zákonné lhůtě.
8. Navrhovatel v rozkladu namítá, že Úřad měl rozhodnout dle § 71 odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), ve lhůtě 30 dnů od doručení vyjádření zadavatele o veřejné zakázce. Pokud Úřad rozhoduje v delší lhůtě, měl by dle názoru navrhovatele zajistit efektivitu správního řízení nařízením předběžného opatření. V posuzovaném případě však Úřad návrh na nařízení předběžného opatření navrhovatele zamítl. Navrhovatel konstatuje, že rozhodnutí o předběžném opatření neobsahuje náležité odůvodnění a bylo vydáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
9. Navrhovatel nesouhlasí s tím, že Úřad správní řízení zastavil, aniž by se věcí zabýval meritorně. Svě tvrzení navrhovatel odůvodňuje tím, že z ust. § 118 zákona vyplývá pouze to, že oprávnění Úřadu zrušit zadávací řízení nebo jen jednotlivý úkon je možné aplikovat pouze v případě, že dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Uvedené ustanovení se však dle názoru navrhovatele nevztahuje na ostatní možné nápravné či sankční kroky ze strany Úřadu, resp. neupravuje nic o tom, že Úřad nemá věc projednávat meritorně, takový závěr nevyplývá ani ze správního řádu. Navrhovatel zdůrazňuje, že smyslem řízení o přezkumu úkonů zadavatele je nastolení podmínek, jež mohou případné zadavatelovo pochybení napravit, a to postupem dle § 118 zákona ve fázi před uzavřením smlouvy a uložení sankce zadavatele ve fázi, kdy smlouva již byla uzavřena postupem dle § 120 zákona. Navrhovatel se tedy domnívá, že v souvislosti s účelem zákona a účelem správního řízení o přezkumu je nutné, aby Úřad věc projednal meritorně a to z toho důvodu, aby zjistil, zda zadavatel spáchal správní delikt a mohl mu tak uložit pokutu.
10. Navrhovatel v rámci svého návrhu mimo jiné požadoval, aby Úřad veřejnou zakázku pečlivě prověřil. Úřad však dle názoru navrhovatele zákon vykládá nesprávně a formalisticky a z jeho výkladu vyplývá, že přezkoumávat úkony zadavatelů v zadávacích řízeních podle zákona je

zcela neúčinné, zbytečné a neúčelné, neboť je téměř jisté, že Úřad nevydá ani předběžné opatření, natož meritorní rozhodnutí v takové době, aby mohl zadavateli uložit nápravné opatření. Zadavateli tudíž stačí dodržet 45 denní lhůtu podle § 111 odst. 5 zákona a poté hned uzavřít smlouvu, neboť ví, že Úřad řízení o přezkumu zastaví pro bezpředmětnost žádosti a dál už se nezabývá, zda zadavatel zákon porušil či nikoliv.

11. Dle názoru navrhovatele Úřad svým postupem, kdy zadávací řízení nepřezkoumává meritorně, popírá účel své existence a koncepce přezkumu. V návaznosti na současnou rozhodovací praxi navrhovatel dospívá k závěru, že Úřad nevyužívá dostatečně efektivně nástrojů, které mu zákon svěřuje k zabránění nekalých praktik, uplácení a nečestné soutěži.
12. V závěru rozkladu navrhovatel podotýká, že rozhodovací praxe Úřadu ohledně zastavení správního řízení dne § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu není jednotná, neboť Úřad se ve svých dřívějších řízeních, která byla pro bezpředmětnost zastavena, věcí zabýval také meritorně, případně pokud řízení z procesních důvodů zastavil, v návaznosti na něj zahájil přezkumné řízení ex offa z důvodu podezření porušení zákona. Navrhovatel v této souvislosti podotýká, že pokud správní orgán zamýšlí rozhodnout v obdobném případě jiným způsobem, může tak učinit pouze, je-li to důvodné a svůj postup musí řádně odůvodnit. Toto však Úřad neučinil, čímž se dopustil porušení zásady legitimního očekávání a předvídatelnosti.

Závěr rozkladu

13. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti navrhovatel v závěru rozkladu navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení zrušil a nařídil, aby bylo ve věci rozhodnuto meritorně, případně aby Úřad zahájil řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ex offa.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

14. Podáním ze dne 29. 9. 2014 se zadavatel vyjádřil k rozkladu navrhovatele. Ve vyjádření zadavatel uvedl, že se plně ztotožňuje s napadeným usnesením.

Vyjádření vybraného uchazeče k rozkladu

15. Vybraný uchazeč zaslal Úřadu své vyjádření k rozkladu ze dne 30. 9. 2014, v němž uvádí, že napadené usnesení bylo vydáno zcela po právu a rozklad navrhovatele je bezdůvodný. Vybraný uchazeč má za to, že Úřad při vydání napadeného usnesení nepochybil a navrhuje, aby předseda Úřadu napadené usnesení potvrdil.

IV. Řízení o rozkladu

16. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a správního řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

18. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S547/2014/VZ-18400/2014/554/MSc ze dne 4. 9. 2014 podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu předmětné správní řízení zastavil, neboť návrh navrhovatele se stal zjevně bezpředmětným, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného usnesení jsem se v plné míře ztotožnil.

V. K námitkám rozkladu

19. Nemohu souhlasit s rozkladovou námitkou navrhovatele, že se Úřad dopustil procesní chyby, když správní řízení pro bezpředmětnost zastavil. Z odůvodnění napadeného usnesení jednoznačně vyplývá, na základě jakých skutečností Úřad dospěl k závěru o bezpředmětnosti návrhu. Návrh navrhovatele směřoval ke zrušení zadávacího řízení. Dle § 118 odst. 1 zákona platí, že pokud zadavatel nedodrží postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo jen jednotlivý úkon zadavatele. Na základě skutečnosti, že zadavatel v průběhu správního řízení uzavřel smlouvu, Úřad tedy již nemohl vyhovět návrhu navrhovatele směřujícímu ke zrušení zadávacího řízení, ani návrh nebylo možné zamítnout. Z tohoto důvodu se tedy návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětným a byly splněny podmínky pro aplikaci ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.
20. K otázce meritorního posouzení věci a případného správního řízení o spáchání správního deliktu dle § 120 zákona konstatuji, že z § 113 zákona je zřejmé, že na písemný návrh stěžovatele lze zahájit a vést pouze řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Řízení o uložení sankce je odlišným typem správního řízení, o čemž svědčí i úprava obsažená v § 158 odst. 1 a 2 zákona. Správní řízení o uložení sankce je ve smyslu § 121 odst. 4 zákona oprávněn zahájit a vést pouze Úřad, a to z moci úřední. Návrhem se lze totiž domáhat pouze uložení nápravného opatření, neboť návrh musí být podán do doby uzavření smlouvy (což vyplývá z ustanovení § 110 odst. 3 zákona ve spojení s ustanovením § 111 odst. 5 zákona a ustanovením § 114 odst. 4 a 5 zákona). Z uvedeného tedy vyplývá, že rozhodnout o tom, zda se zadavatel dopustil správního deliktu, může Úřad pouze ve správním řízení zahájeném z moci úřední, a nikoliv v řízení zahájeném na návrh navrhovatele. S ohledem na tyto skutečnosti tedy nebylo možné postupovat jinak, než správní řízení o návrhu zastavit pro bezpředmětnost, když Úřad nemohl po uzavření smlouvy návrhu vyhovět či jej zamítnout, ani v rámci správního řízení o návrhu rozhodnout o případném spáchání správního deliktu.
21. Co se týče případného spáchání správního deliktu zadavatelem, Úřad může po zvážení všech podkladů a okolností šetřeného případu zahájit správní řízení z moci úřední o spáchání správního deliktu, pokud získá pochybnosti týkající se možného porušení zákona. Zároveň je potřeba konstatovat, že na zahájení správního řízení z moci úřední není právní nárok. Takto judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 2 Ans 1/2008-84 ze dne 23. 3. 2009, v němž konstatoval, že *„žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nemá místo v jakémkoli případě pasivity správního orgánu, ale pouze tehdy, zakládá-li hmotné právo subjektivní nárok žalobce na vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Nelze tedy s úspěchem podat žalobu proti nečinnosti zejména v případech, kdy je podání ve správním řízení konstituováno toliko jako podnět (sdělení rozporných skutečností, byť má iniciovat*

konkrétní procesní postup správního orgánu) a nikoli návrh, kterým je správní řízení skutečně zahájeno. Žalobou na ochranu proti nečinnosti se proto nelze domáhat toho, aby bylo správnímu orgánu uloženo zahájit řízení z moci úřední, ale jen toho, aby správní orgán vydal - v řízení již zahájeném — rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení“.

22. K otázce šetření prováděného Úřadem v rámci dohledu nad zadáváním veřejných zakázek dle § 112 odst. 1 zákona, jehož cílem je předběžně posoudit, zda bude zahájeno řízení z moci úřední, se vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 29 Af 65/2012-89 ze dne 29. 5. 2014. Krajský soud uvádí, že účelem šetření je zjištění, zda se konkrétní zadavatel mohl dopustit porušení zákona, a shromáždění prvotních informací a podkladů, o něž se takové podezření opírá. Šetření přitom není zahajováno ani ukončováno správním rozhodnutím ani jiným formálním úkonem, probíhá mimo řízení. Krajský soud v uvedeném rozsudku zdůrazňuje, že správní orgán by měl postupovat v souladu s § 6 odst. 2 správního řádu a deliktní řízení zahajovat až při určité intenzitě podezření.
23. Přestože posouzení správnosti rozhodnutí o předběžném opatření nemůže být předmětem rozkladu proti napadenému usnesení o zastavení správního řízení, nemohu se ztotožnit s námitkou navrhovatele, že rozhodnutí o předběžném opatření bylo vydáno bez jakéhokoliv odůvodnění. V posuzovaném případě Úřad při rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření přihlédl ke všem podkladům, které měl k dispozici. Při rozhodování vycházel zejména z obsahu návrhu navrhovatele, z oznámení o veřejné zakázce a z dokumentace k veřejné zakázce, což je zřejmé z rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření. Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad neshledal důvody k vydání předběžného opatření, návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření zamítl. Úřad nemá povinnost návrhu na vydání předběžného opatření vyhovět automaticky, ale pouze v případě je-li to odůvodněno okolnostmi, a pokud je to nezbytné k zajištění účelu řízení. V daném případě však Úřad dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro vydání předběžného opatření.
24. Dále je zapotřebí zdůraznit, že skutečnost, že o návrhu na vydání předběžného opatření bylo rozhodnuto po uplynutí 10 denní lhůty stanovené správním řádem, neměla žádný vliv na uzavření smlouvy, neboť k uzavření smlouvy došlo až dne 29. 8. 2014, tj. po vydání rozhodnutí o předběžném opatření, které bylo vydáno dne 4. 8. 2014. Přestože tedy bylo rozhodnutí o předběžném opatření vydáno po uplynutí lhůty, došlo k jeho vydání ještě před uzavřením smlouvy. Vydání rozhodnutí po uplynutí stanovené lhůty nemůže mít vliv na jeho správnost.
25. Souhlasím s argumentací navrhovatele, že smyslem řízení o přezkumu úkonů zadavatele je nastolení podmínek, které mohou případně zadavatelovo pochybení napravit ve fázi před uzavřením smlouvy, a po jejím uzavření je to uložení sankce zadavateli, který při zadávání veřejné zakázky pochybil. Jak jsem uvedl výše, v případě, že Úřad na základě posouzení všech podkladů a okolností souvisejících s předmětnou veřejnou zakázkou, dospěje k závěru, že zadavatel mohl svým postupem porušit zákon, zahájí správní řízení z moci úřední o spáchání správního deliktu, pokud získá pochybnosti týkající se možného porušení zákona. Na podkladu návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele má Úřad stále možnost věc meritorně přezkoumat, zda zadavatel dodržel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky, a to

v rámci správního řízení zahájeného z moci úřední. Rozhodnutí, zda Úřad zahájí správní řízení z moci úřední, však záleží na tom, zda Úřad bude mít pochybnosti ohledně postupu zadavatele v souladu se zákonem. Pokud by Úřad dospěl k závěru, že je potřeba zahájit správní řízení z moci úřední, toto řízení by bylo zahájeno nezávisle na návrhovém řízení, které by v každém případě bylo potřeba zastavit pro zjevnou bezpředmětnost. Úřad je však povinen vyhovět požadavkům judikatury, vyjádřeným např. v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 2. 2002 č. j. 2 A 9/2001 – 62, podle kterého: „*Úřad nemůže zahájit správní řízení z vlastního podnětu, nebylo – li ukončeno jiné, dříve zahájené správní řízení na základě návrhu uchazeče, jež se týkalo téže věci a identických účastníků řízení.*“

26. Vzhledem k tomu, že řízení o uložení sankce je řízením zahajovaným z moci úřední, nikoliv na návrh, je potřeba správní řízení zahájené na návrh nejdříve pro bezpředmětnost zastavit a teprve následně zahájit správní řízení ex offio o spáchání správního deliktu zadavatele. Teprve v tomto řízení je možno věc meritorně posoudit, neboť v tomto řízení se Úřad vyjadřuje ke spáchání správního deliktu zadavatelem. S ohledem na skutečnost, že ve správním řízení zahájeném na návrh není možné rozhodnout o spáchání správního deliktu, nemůže v něm být ani věc meritorně posouzena. Ze shora uvedených důvodů je tedy potřeba odmítnout tvrzení navrhovatele, že Úřad nedostál své povinnosti pečlivě prověřit veřejnou zakázku. Stejně tak je nedůvodné tvrzení navrhovatele, že i kdyby se zadavatel dopustil sebevětšího porušení zákona a Úřad by před uzavřením smlouvy nevydal meritorní rozhodnutí, zadavatel nebude za své jednání postižen. Navrhovatel při svých úvahách zcela opomíjí institut správního řízení o spáchání správního deliktu vedeného na základě § 120 zákona, které Úřad zahajuje z moci úřední v případě, kdy má pochybnosti o postupu zadavatele v souladu se zákonem.
27. K námitce navrhovatele, že rozhodovací praxe Úřadu není jednotná, neboť Úřad v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S214/2011/VZ-12720/2011/530/RNi ze dne 28. 12. 2011, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R11/2012/VZ-13883/2012/310/Pse ze dne 25. 7. 2012, správní řízení pro bezpředmětnost zastavil, současně se však věcí zabýval meritorně, když konstatoval, že zadavatel spáchal správní delikt a uložil mu za jeho spáchání pokutu, uvádím následující. V daném případě se nejedná o odchýlení od ustálené rozhodovací praxe, případně o porušení zásady legitimního očekávání zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, a to z toho důvodu, že ve shora uvedených rozhodnutích, na něž navrhovatel odkazuje, Úřad z důvodu procesní ekonomie rozhodl v rámci jednoho rozhodnutí, jak o zastavení správního řízení zahájeného na návrh, tak o spáchání správního deliktu v rámci správního řízení zahájeného z moci úřední. Správní řízení o spáchání správního deliktu však bylo zahájeno na základě vlastního podnětu Úřadu teprve poté, co Úřad získal pochybnosti o možném porušení zákona. Rozdíl v současné rozhodovací praxi a rozhodnutí, jež uvádí navrhovatel v rozkladu, spočívá pouze v tom, že ve zmiňovaném rozhodnutí Úřadu navrhovatel současně rozhodl o zastavení řízení a spáchání správního deliktu, zatímco v současnosti tak činí dvěma rozhodnutími, kdy jedním rozhodnutím správní řízení pro bezpředmětnost zastaví a druhým rozhodnutím rozhodne o spáchání správního deliktu, pokud dospěje k závěru, že byla naplněna skutková podstata správního deliktu. Na tuto praxi ostatně poukazuje sám navrhovatel, když v rozkladu uvádí rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R208/2008/02-7181/2009/310/ZČt ze dne 10. 7. 2009. Úřad nadále postupuje tak,

že správní řízení zahájené na návrh nejprve zastaví a teprve poté případně zahájí správní řízení ex offio, neboť tento postup je v souladu s výše zmíněným názorem obsaženým v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 2. 2002 č. j. 2 A 9/2001 – 62, podle kterého platí, že Úřad nemůže zahájit správní řízení z moci úřední, pokud nebylo ukončeno dříve zahájené správní řízení na základě návrhu uchazeče, které se týkalo téže věci a účastníků řízení. Rovněž v posuzované věci není vyloučeno, že Úřad správní řízení o spáchání správního deliktu z moci úřední zahájí, pokud dospěje k závěru, že mohlo dojít k porušení zákona.

VI. Závěr

28. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděném v rozkladu.
29. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, rozhodl jsem tak, jak je ve výrokové části uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomu rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Záchranný útvar HZS ČR, Opavská 771/29, 748 01 Hlučín
2. HUTIRA-BRNO, s.r.o., Vintrovna 398/29, 664 41 Popůvky
3. HAGEMANN, a.s., Hradní 27/37, 710 00 Ostrava

Vypraveno dne:

Viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy